

ת"ד 5195/08/14 - מדינת ישראל נגד ח'אלד כיואן

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

13 דצמבר 2020

ת"ד 5195-08-14 מדינת ישראל נ' כיואן

לפני כבוד השופטת אסתר טפטה גרדי

בעניין: 1 מדינת ישראל

באמצעות עו"ד חנא ארשיד

המאשימה

נגד

1 ח'אלד כיואן באמצעות עו"ד ג'ברין ג'בר

ועו"ד סלים אבו חרפה

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של **התנהגות הגורמת נזק, חבלה של ממש, אי שמירת רוח ונהיגה בחוסר זהירות.**

2. על פי כתב האישום, ביום 2.7.14, סמוך לשעה 16:00, נהג הנאשם ברכב פרטי, תוצרת "שברולט" מ.ר. 3078475, בכביש 4, מכיוון חיפה לעכו, והגיע סמוך לצומת כפר מסריק. אותה את נסע הנאשם בעקבות רכב פרטי, מסוג "פיאט", מ.ר. 4165258. רכב ה"פיאט" נסע בעקבות רכב פרטי, מסוג "טויוטה", מ.ר. 8145371. הנאשם נהג בחוסר זהירות בכך שלא שמר רוח מספיק שיאפשר לו לעצור בכל עת את רכבו על מנת למנוע תאונה וכתוצאה מכך כאשר רכב ה"פיאט" נעצר לפני הצומת, ברמזור אדום, הנאשם לא הספיק לעצור והתנגש ברכב ה"פיאט" מאחור. רכב ה"פיאט" נהדף קדימה והתנגש ברכב ה"טויוטה" שעצר לפניו בצומת, באור אדום. כתוצאה מהתאונה שניים מהמעורבים נפגעו, כשנהג רכב ה"פיאט", עמוס ממו זול, נחבל חבלות של ממש בדמות שבר בעצמות האף, שברים מרובים בעצמות הפנים, ושבר של רדיוס דיסטלי ביד ימין, והשתחרר מבית החולים ביום 16.7.14. כלי הרכב המעורבים ניזוקו.

3. המאשימה עתרה לעונש של מאסר שלא יפחת מחודשיים, שיכול ויהא בעבודות שירות, פסילה שלא תפחת מ-6 חודשים, מאסר על תנאי, פסילה על תנאי, וקנס. הנאשם נוהג משנת 1981, ולחובתו 19 הרשעות קודמות, מרביתן עבירות קנס, ורישום פלילי שכולל עבירה של עבודות ללא היתר. מתחם העונש ההולם נע מ-2 חודשי מאסר ל-8 חודשים, פסילה שנעה בין 6 חודשים ל-40 חודשים, מאסר על תנאי, פסילה על תנאי וקנס. צוין שבהתחשב בנסיבות המקרה ובעברו הלא מכביד של הנאשם, המאשימה עותרת לרף הנמוך של המתחם. בית המשפט הופנה לפסיקה תומכת.

4. ב"כ הנאשם ציין, מנגד, שמדובר באירוע משנת 2014, קרי, חלפו כ-7 שנים, והנאשם לא חזר לסורו, ומכאן שמדובר במעידה חד פעמית. עברו של הנאשם, בהתחשב בוותק נהיגתו, 40 שנה, אינו מכביד ואין לחובתו עבר דומה. אשר לחבלה של ממש, צוין שלמר עמוס זול נגרמו שברים בפנים וביד ימין, ומלבד פגיעות אלה, מהן החלים, אין תיעוד

לפציעה נוספת. טענותיו של מר זול לסבל מפגיעות נוספות אינן נתמכות בתיעוד רפואי. נטען שהתיק לא נוהל על ידי בוחן, ואין עדים לארוע, ויש להתחשב בכך לקולא. נטען שקיימת רשלנות תורמת של נהג רכב ה"פיאט", מר עמוס זול, שלא שמר מרחק ונצמד לרכב ה"טויוטה" שנסע לפניו. צוין שנסיבותיו האישיות של הנאשם יחודיות. רופא מומחה, נשוי ואב, עובד חיוני שתרם בעבר ותורם כעת נוכח מצב החירום במדינה. נטען שיש להקל ברכיב הפסילה, שכן רישיונו של הנאשם נחוץ לו לעבודתו, בה נדרש לבצע שעות נוספות, ולהתנייד בשעות הלילה המאוחרות, ממרכז רפואי אחד למשנהו. נטען שבנסיבות אלו, עבר תעבורתי שאינו מכביד וחלוף הזמן, הושתו עונשים של פסילה מינימלית או פסילה קצרה מפסילת החובה. ההגנה הפנתה לפסיקה תומכת. צוין שהנאשם מביע נכונות לבצע של"צ, ככל שהדבר יאפשר סטיה מפסילת המינימום.

5. בנהיגה שגרמה לתאונת דרכים, בה נגרמו חבלות של ממש, יש משום פגיעה בביטחון הציבור ובשלומו. על חשיבותה של ענישה מרתיעה בתאונות דרכים, בהן נגרמות חבלות ופציעות חמורות, עמד בית המשפט ברע"פ 2564/12 יחיאל קרני נ' מדינת ישראל:

"תאונות דרכים גובות קורבנות בגוף ובנפש מדי יום, וחלקה של מערכת המשפט לא יפקד מן המערכה נ' תאונות הדרכים... לענישה הולמת תפקיד חשוב לא רק במקרים בהם גורמות תאונות הדרכים לקורבנות בנפש, אלא אף במקרים בהן נגרמות חבלות ופציעות, ובפרט כאשר חבלות ופציעות אלו חמורות הן".

מדיניות הענישה

6. ברע"פ 7195-15 מיכאל טשסלי נ' מדינת ישראל (29.10.15), המבקש הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של נהיגה בחוסר זהירות שגרמה לחבלה של ממש. המבקש פגע בהולכת רגל שחצתה כביש סמוך למעבר חציה כשהיא אוחזת טלפון בידה, ונגרמו לה אמוניה וחתך בקרקפת, שבר בזיז, שבר בסקרום ושברים מרוסקים באגן. עברו התעבורתי של המבקש אינו מכביד ולהולכת הרגל אשמה תורמת. בית משפט קמא עמד על מתחם העונש ההולם בנהיגה בחוסר זהירות שגרמה לחבלה של ממש, תוך דגש שאין המדובר בנהיגה בקלות ראש, והחציה שלא במעבר חציה, וציין שזה כולל פסילה שנעה בין 3 חודשים לתקופה שמעל שנה, לצד פסילה על תנאי וקנס. על המבקש נגזרו פסילה לתקופה של 3 חודשים, פסילה על תנאי וקנס. ערעור ובקשת רשות ערעור על פסק הדין נדחו.

7. בעפ"ת (חי') 4955-04-20 פאולה קולר נ' מדינת ישראל (8.6.20) - בעבירות של נהיגה בחוסר זהירות, אי מתן אפשרות להולך רגל להשלים מעבר חציה בבטחה, והתנהגות הגורמת נזק לרכוש וחבלה של ממש, כשלהולכת הרגל נגרמו שברים באגן והיא אושפזה מספר ימים ועברה הליך שיקום ממושך, בית המשפט המחוזי הפחית את הפסילה, בת השנה, ל-6 חודשים בלבד, והוותר את יתר רכיבי גזר הדין, מאסר על תנאי, פסילה על תנאי, קנס ופיצוי לנפגעת, על כנם. צוין שמתחם העונש מתחיל ב-3 חודשים, ויש להתחשב בגיל המערער, בעברה התעבורתי, הדומה למצב העדר עבר תעבורתי, הודאתה המידית ולקחת אחריות, בצירוף השלכת העונש על מצבה המשפחתי.

8. בעפ"ת (חי') 52547-01-20 סלימאן נ' מדינת ישראל (5.2.20) - המערער הורשע בעבירות של התנהגות הגורמת נזק וחבלה של ממש לגוף, נהיגה רשלנית וסטייה מנתיב נסיעה. בתאונה נפגעה רוכבת אופניים,

שנגרמו לה חתך בסנטר, תזוזת שיניים, שהצריכה קיבוע, ושבר באמה שקובע בניתוח. עברו התעבורתי של הנאשם קל, 4 הרשעות מסוג ברירת משפט, צוין שבדרך כלל מדובר באדם נורמטיבי, מהנדס בתחילת דרכו המקצועית, להשלכתה החמורה של פסילת רישונו על פרנסתו, והשית עליו **פסילה למשך 12 חודשים, מאסר על תנאי, פסילה על תנאי ופיצוי לרוכבת האופניים, בסך 7,500 ₪. בית המשפט המחוזי אישר את מתחם הענישה שנקבע, 3 חודשי פסילה, ברף התחתון, לבין פסילה ממושכת של מספר שנים, בצירוף עונשים נלווים. צוין שנוכח חבלתה של הנפגעת, תרומתה לקרות התאונה, עברו הקל ונסיבותיו האישיות של המערער, העונש שהוטל סביר ומאוזן.**

9. **עפ"ת (חיפה) 13386-08-14 עמאש נ' מדינת ישראל (29.9.14)** - המערער הורשעה, על פי הודאתה, בעבירות של אי מתן אפשרות להולך רגל לחצות במעבר חציה בבטחה, נהיגה בקלות ראש, נהיגה בדרך הגורמת נזק וגרימת חבלה של ממש, ונגזרו עליה **4 חודשי פסילה בפועל, פסילה על תנאי, לתקופה של 3 חודשים, למשך 3 שנים, וקנס בסך 1,500 ₪. המערער נהגת משנת 2003, ולחובתה 5 הרשעות, ללא תאונת דרכים בעברה. בתאונה נפגעו תינוקת והולך רגל, שספג חבלה ממשית של שבר בצוואר הירך ונזקק לטיפול רפואי ולאשפוז. בית משפט קמא ציין שלא מיצה עמה את הדין. בית המשפט המחוזי אישר את מתחם הענישה שקבע בית משפט קמא - ברכיב הפסילה, עונש שנע בין פסילה מינימאלית של 3 חודשים, ל-24 חודשי פסילה. צוין שהענישה במקרים דומים חמורה יותר, ועל פי רוב אין מסתפקים בענישה המינימאלית.**

10. **עפ"ת 43362-03-13 (י-ם) יעקב בן דוד נ' מדינת ישראל (12.5.13)** - המערער הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של גרימת תאונה, רשלנות, מעבר חציה וחבלה של ממש. **המערער נפסל לתקופה של 9 חודשים, 4 חודשי פסילה על תנאי, למשך 3 שנים, וקנס בסך 1,500 ₪. המערער נהג רכב מסוג טנדר משא, ופגע בהולכת רגל שחצתה במעבר חציה, עם שני ילדיה (בני שלוש ושמונה), הילדה הועפה לנתיב הנגדי, והאם נגררה מתחת לחזית הטנדר. לאם ולבתה נגרמו נזקים ופגיעות גוף קשות בעקבות התאונה והבוחן קבע שבמקום שדה ראיה של 100 מטר, והמערער היה צריך להאט נסיעתו ולעצור.**

11. **רע"פ 6918/02 מנשה אחיה נ' מדינת ישראל (31.10.07)** - המבקש, נהג אוטובוס, הורשע בעבירות של נהיגה ברשלנות, אי מתן זכות קדימה במעבר חציה, גרימת תאונת דרכים, נזק וחבלה של ממש, ונדון **לפסילה למשך 4 וחצי חודשים, פסילה על תנאי וקנס בסך 2,000 ₪. להולך הרגל, יליד שנת 1929, נגרמו שברים בכתף השמאלית ובצלע השמאלית בית המשפט המחוזי דחה את הערעור. צוין שהמבקש הבחין מבעוד מועד בהולך הרגל על המדרכה, כשפניו לכביש. בית המשפט העליון קבע שהעונש אינו חמור במידה שיצדיק התערבות.**

12. **עולה מהאמור שמתחם הענישה בתאונת דרכים, שגרמה לחבלה של ממש, תלוי בתוצאות התאונה, בנסיבות הארוע, בעבירות המיוחסות לנאשם, בעבר התעבורתי של הנאשם ובנסיבותיו האישיות.**

בנסיבות של נהיגה בחוסר זהירות וגרימת חבלה של ממש עמד בית המשפט על מתחם ענישה שכולל פסילה שנעה מ-3 חודשים ועד למעלה משנה, לצד רכיבי ענישה נוספים, פסילה על תנאי וקנס. אם תוצאות התאונה אינן חמורות, או שקיים אשם תורם או שהעבר התעבורתי מקל, נטה בית המשפט להסתפק ברף התחתון של המתחם, לצד רכיבים של פסילה על תנאי וקנס.

מהפסיקה שהגישה המאשימה

13. ברעפ 2564/12 יחיאל קרני נ' מדינת ישראל (24.6.12) בבית משפט קמא הורשע המבקש בעבירות של אי-ציות לאור אדום ברמזור, נהיגה רשלנית, גרימת נזק וגרימת חבלה של ממש. המבקש, נהג אוטובוס, חצה צומת באור אדום ופגע ברכב בו נסעו אם ובתה בת ה-4, וכתוצאה מכך נגרמו להן חבלות קשות והן אושפזו למשך זמן רב. במסגרת הסדר טיעון, נגזרו עליו 6 חודשי מאסר, לריצוי בעבודות שירות, 6 חודשי מאסר על תנאי, פסילה לשנתיים ופסילה על תנאי. כב' השופט א' סטולר, מבית המשפט המחוזי, קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש וקבע כי המבקש ירצה **6 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריח והפסילה תוארך ל-40 חודשים**, כשיתר רכיבי העונש יותרו על כנם. בית המשפט העליון קיבל חלקית ערעור שהוגש והחליט כי יש להעמיד את עונש המאסר על **3 חודשי מאסר בפועל**, שלא בדרך של עבודות שירות כשיתר רכיבי העונש יותרו על כנם.

מהפסיקה שהציגה ההגנה

14. ת"ד 8964-08-14 מדינת ישראל נ' אביטל (10.3.15) - הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירות של פניית פרסה תוך סיכון עוברי דרך ונהיגה בחוסר זהירות תוך גרימת חבלה של ממש. רוכב קטנוע נחבל חבלה של ממש, בדמות שבר ברגלו הימנית, ניתוח של קיבוע השבר ומפרק הירך, ונזקק לשיקום. הנאשם נוהג משנת 1990 ולחובתו 54 הרשעות קודמות, רובן ברירות משפט, וקיימת פסילה מותנית בת הפעלה. הנפגע, חולה סרטן, ציין שהשתקם מהפגיעה ושהנאשם לא עזבו מרגע התאונה, סועדו ומסיע אותו לטיפולים. בית המשפט ציין שנסיונות התאונה מיוחדות, בהן הנפגע מבקש רחמים על מי שפגע בו, והנאשם מסיע את הנפגע לטיפולים, ומכאן שהטלת פסילת מינימום תפגע פגיעה של ממש בנפגע עצמו שהוא בודד, וגזר פסילה בת 14 יום, קנס בסך 1,000 ₪, והארכת הפסילה המותנית בשנתיים נוספות.

יצוין שנסיונות מקרה זה אינן דומות למקרה שלפני.

15. בעניינו, לנאשם מיוחסות עבירות של **התנהגות הגורמת נזק, חבלה של ממש, אי שמירת רווח ונהיגה בחוסר זהירות**, והסיכון הטמון בהן רב. בהכרעת הדין קבעתי שהנאשם לא שמר על רווח מספיק מהרכב שלפניו והתנגש בו. ציינתי שגרסתו של הנאשם אינה נתמכת בראיה נוספת, אינה מתיישבת עם עדות שני הנהגים האחרים המעורבים בארוע, ונפלו בה סתירות. אשר לטענה שהעלו הסנגורים בטיעוניהם לעונש, שהועלתה על ידם בסיכומיהם, שבתאונה לא טיפל בוחן ולא קיים דוח בוחן, הרי כפי שקבעתי בהכרעת הדין היקף החקירה נתון לשיקול דעת המשטרה ומושתת על חומר החקירה בתיק, ובמקרה שלפני השתכנעתי שיש די ראיות שמוכיחות את האישום מעבר לספק סביר.

אשר לחבלה של ממש, העיד לפני מר עמוס זול, בדיון, מיום 6.12.18, וציין שכתוצאה מהתאונה נגרמו לו שבר באף, נותרה לו צלקת, וכן שבר ביד וכן ציין שהוכר כנכה בדרגה של 10% על ידי הביטוח הלאומי. לדבריו, סובל מבעיה עצבית בצד השמאלי של פניו, ומכאבים בצוואר ובפנים (עמ' 17 לפרו', ש' 22-20).

16. אשר לעברו התעבורתי, הנאשם נוהג משנת 1981, ולחובתו 19 הרשעות קודמות, רובן ברירות משפט, בגין מגוון עבירות. בהן רכב במדרכה, 2 גלגלים, מעבר 1.3 מ', מותר לעצור בכביש (משנת 2017), מהירות (משנת 2017), אי ציות לתמרור פניית פרסה (משנת 2016), שימוש בטלפון (2009), רישיון נהיגה שפקע פחות מ-6 חודשים (משנת 2008), סטייה מנתיב נסיעה תוך הפרעה לתנועה (משנת 2007), נהיגה ללא רישיון נהיגה מעולם (משנת 2004), ועוד.

רישומי הפלילי כולל הרשעה אחת בגין ביצוע עבודות ללא היתר (משנת 2012).

17. באיזון המתבקש, לאחר ששקלתי את נסיבות המקרה שלפני, לקולה ולחומרה, ועיינתי בפסיקה, אני סבורה שבנסיבות העניין, מחד גיסא, נוכח העבירות המיוחסות לנאשם, והחבלה של ממש שנגרמה למר עמוס זול, ממנה לא החלים לחלוטין, לא ניתן להימנע מרכיב של פסילה, לצורכי הרתעה ומניעה. עם זאת, נוכח נסיבותיו האישיות של הנאשם, רופא, שרישיונו נחוץ לפרנסתו, ועברו התעבורתי, שאינו כולל עבירה דומה, והרשעתו האחרונה היא משנת 2017, ונוכח חלוף הזמן הרב מאז הוגש כתב האישום שלפני (שנת 2014) ועד היום, הפסילה ההולמת מקרה זה היא פסילה בת 3 חודשים. פסילה זו תרחיקו מהכביש לתקופת מה ותרתיעו מלשוב ולבצע עבירה דומה. לצד הפסילה, תושת ענישה צופה פני עתיד שתכלול פסילה על תנאי וקנס.

18. על כן, אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

1. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה לתקופה בת 3 חודשים.

הנאשם יפקיד את רישיונו לא יאוחר מיום 14.3.21.

לתשומת לב הנאשם חובה על עליו להפקיד את רישיון הנהיגה במזכירות בית משפט לתעבורה או להמציא תצהיר על העדר רישיון נהיגה ואם הופקד רישיון נהיגה בתיק אחר תימסר הודעה על כך למזכירות בית משפט לתעבורה.

יובהר כי אם הנאשם לא יפקיד את רישיונו במועד מחד עלול להיחשב כפסול ומאידך מניין הפסילה לא יחל בהעדר הפקדה כאמור.

הסניגור יודיע במידי לנאשם על הפסילה על חובתו להפקיד רישיון נהיגה מועד.

2. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה לתקופה בת 3 חודשים, וזאת על תנאי למשך שנתיים לבל יעבור עבירה בה הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השניה לפקודת התעבורה.

3. אני דנה את הנאשם לתשלום קנס בסך 1,500 ש"ח. הקנס ישולם בתשלום אחד תוך 90.

על הנאשם לפנות לדואר לשם תשלום הקנס עם הצגת תעודת זהות.

הודעה לנוכחים הזכות לערער על גזר הדין תוך 45 יום.

ניתנה היום, כ"ז כסלו תשפ"א, 13 דצמבר 2020, במעמד הצדדים.